

1999. — N 40. — С.365. — Відомості доступні також з мережі Інтернет : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення 05.11.14). — Назва з екрана.

4. Ловска, І. Д. Нормативне регулювання бухгалтерського обліку виробничих запасів спиртової промисловості [Текст] / І. Д. Ловска // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Сер. : Економічні науки. – 2013. – № 1. – С. 124-128

5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 2 «Запаси» [Електронний ресурс] / Міністерство Фінансів України. – Режим доступу : <http://www.minfin.com.ua> (дата звернення 12.12.14). — Назва з екрана.

6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» № 246 від 20 жовт. 1999 р. [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua> (дата звернення 12.12.14). — Назва з екрана.

7. Талайло, О. О. Особливості організації обліку запасів за міжнародними та національними стандартами [Електронний ресурс] / О. О. Талайло, Є. Г. Чернікова. – Режим доступу : <http://www.rusnauka.com> (дата звернення 12.12.14). — Назва з екрана.

УДК 657.471

Лепетан Інна

к.е.н., доцент

Павленко Олена

студентка

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця

МЕТОДИ ОБЛІКУ ВИТРАТ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Анотація

У статті розглянуто основні методи обліку витрат в Україні та за кордоном, визначено переваги та недоліки їх використання на підприємствах.

Ключові слова: витрати, методи обліку та калькулювання витрат, директ-костинг.

На сучасному етапі розвитку економіки особливої актуальності набуває проблема удосконалення управлінського обліку витрат виробництва і методів калькулювання собівартості продукції. Актуальність даного питання обґрунтовується тим, що в умовах ринкової економіки все більшого значення набуває показник собівартості продукції, який відображає ефективність виробництва будь-якого підприємства.

Зарубіжні та вітчизняні процеси й методи обліку витрат досліджують такі науковці, як Ф.Ф. Бутинець О.С. Бородкін, О.В. Гудима, С.Ф. Голов, І.Є. Давидович, Н.В. Кальєніна, В.Г. Линник, , Н.В. Тарасенко, М.Г. Чумаченко та ін.

Згідно з П(С)БО № 16 «Витрати» витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

У вітчизняній практиці для характеристики всіх витрат виробництва за певний період застосовують термін бухгалтерські витрати. У свою чергу, вони трансформуються у собівартість продукції, робіт і послуг.

Собівартість продукції (робіт, послуг) являє собою вартісну оцінку використуваних у процесі виробництва продукції (робіт, послуг) природних ресурсів, сировини, матеріалів, палива, енергії, основних фондів, трудових ресурсів, а також інших витрат на її виробництво і реалізацію [1].

У вітчизняній практиці застосовуються позамовний, попередільний і попроцесний методи. При використанні нормативного вони набувають характеру позамовно-нормативного, попередільно-нормативного, попроцесно-нормативного методів.

Під час застосування методу обліку витрат директ-кост, що базується на оцінці продукції за прямими витратами, непрямі витрати не розподіляють на об'єкти обліку витрат, а обліковують як витрати періоду і відносять на рахунки фінансових результатів у тому періоді, в якому вони були здійснені.

Згідно з Методичними рекомендаціями бухгалтерського обліку, розробленими відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, на українських підприємствах доречно використовувати систему, яка відкриває нові можливості для вдосконалення обліку й аналізу витрат – директ-костинг.

Систему директ-костинг широко застосовують у країнах з ринковою економікою, вона являє собою метод зрізаної (неповної) собівартості. Згідно із цим методом обліку й калькулювання виробничі витрати поділяють на змінні та постійні [2, с. 67].

До переваг системи директ-костинг можна зарахувати:

1. Прибуток, собівартість та обсяги виробництва можна завжди отримати з періодичної звітності.

2. Прибуток за певний період не змінюється під впливом постійних накладних витрат при зміні залишків ТМЦ.

3. Завдяки показникам маржинального доходу можна швидко оцінити виробу на основі базових критеріїв: займаної території, категорій замовників, вимірювання потужностей, вартості використаних матеріалів тощо.

Основними недоліками системи директ-костинг є такі:

1. Дуже важко без помилки виокремити постійні витрати від змінних.

2. Під час переходу від системи повного розподілу витрат до системи директ-костинг виникають серйозні проблеми у визначенні податку на доходи, оцінюванні запасів при складанні звітів.

3. Характер і мета управлінського та фінансового обліку настільки різні, що об'єднувати їх недоцільно.

4. Система складна і дорога [3, с. 102].

В Україні застосування системи директ-костинг втілюється повільно, а якщо точніше, то взагалі не використовується, але її використовують великі

компанії багатьох країн світу.

На нашу думку, насамперед є проблеми, які потрібно вирішити, щоб ця система діяла, це – перехід на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку всіх вітчизняних підприємств, а також удосконалення управлінського обліку.

В американських фірмах застосовують переважно дві системи обліку виробничих витрат і калькуляції собівартості продукції: систему обліку затрат за замовленнями та систему обліку затрат за процесами.

Перша з них майже відповідає методам обліку затрат за замовленнями, а друга – методів обліку затрат на виробництво.

Обидві системи обліку затрат на виробництво які застосовуються в промислових фірмах США, за своїми функціями значно ширші, ніж методи обліку витрат в Україні, оскільки поряд з обліком затрат і обчисленням собівартості одиниці продукції вони включають також контрольну й аналітичну функції за статтями затрат виробництва [3, с. 84].

Список використаних джерел

1. Положення «Про склад витрат по виробництву і реалізації продукції (робіт, послуг), що включаються до собівартості продукції (робіт, послуг), та про порядок формування фінансових результатів, що враховуються при оподаткування прибутку», затв. постановою Уряду РФ від 31.05.2000 № 420.

2. Володькіна, М.В. Економіка промислового підприємства [Текст] : навч. посіб. / М.В. Володькіна. – К. : Центр навчальної літератури, 2004. – 196 с.

3. Лучко, М.Р. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах [Текст] : навч. посіб. / М.Р. Лучко, І.Д. Бенько. – Тернопіль : Економічна думка, 2004. – 236 с.

УДК658.152

Махота Алла

к.е.н., доцент

Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАННЯ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Анотація

Автором розглянуто актуальне питання облікового визнання фінансових інвестицій, з'ясовано критерії та підстави ідентифікації вкладень інвесторів у фондові інструменти фінансового ринку як складових його активів.

Ключові слова: інвестор, фінансові інвестиції, визнання, оцінка, економічна вигода.

Ефективна реалізація інформаційної функції бухгалтерського обліку передбачає необхідність перевірки ресурсів підприємств на відповідність